

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

1. Slávnosť veľkonočná: Ježiš Kristus vstal z mŕtvych (1. apríla 2018)

Bratia a sestry

Na Veľký Piatok bol Pán Ježiš Kristus ukrižovaný na Golgote. Jeho mŕtve telo sňali z kríža a položili ho do prázdneho kamenného hrobu Jozefa z Arimatie, v ktorom dovtedy nikto nikdy neležal. Ženy podľa židovského zvyku chceli Jeho mŕtve telo pomazať vonnými masťami, ale keďže sa blížil večer a s východom prvej hviezdy nastávala sobota, ktorá bola zároveň sviatkom Paschy, už to urobiť nemohli. Preto si dobre obzreli miesto Ježišovho pochovania, ktoré bolo zavalené okrúhlym kameňom. Keď sa teda skončil sviatok Paschy, svitlo ráno, ženy ako sa rýchlo zobudili, išli pomazať Ježišove mŕtve telo, čo nestihli urobiť v piatok večer. Cestou sa rozprávali, kto im odvalí kameň od hrobu? Keď však prišli na miesto, kameň bol odvalený a hrob prázdny. Čo sa stalo s Ježišovým telom? Ukradol Ho niekto? Prečo je hrob prázdny?

PIESEŇ

1. Kor 15, 14-17

A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. Tak potom nachádzame sa tu aj ako falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú vzkriesení z mŕtvych. Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch.

Bratia a sestry

Moment odvaleného kameňa otvoreného hrobu je tým momentom, na ktorom sa ukazuje naša viera. Pretože aj ateisti veria, že človek menom Ježiš Kristus skutočne žil, nakoľko je o ňom zachytených aj veľa mimobiblických záznamov. Ale pri otvorení hrobu sa to začína lámať. Kto nemá v sebe živú vieru povie, že sa jednalo o podvod. Kto však verí Písmu svätému, vie, že Kristus bol vzkriesený.

Reformácia totižto postavila do centra života kresťana tézu SOLA SCRIPTURA – Jedine Písmo sväté. Čo nám teda o tomto Veľkonočnom ráne hovorí Biblia? Ženy stretli anjelov, ktorí im hovorili o Ježišovom vzkriesení. Mária Magdaléna pri stretnutí s Ním si myslela, že je záhradník, ktorý ukryl Ježišove mŕtve telo. Až neskôr Ho poznala. Učeník Peter sa išiel pozrieť do hrobu a našiel v ňom iba zvinutú plachtu, do ktorej bolo zabalené Ježišove telo. Potom sa Ježiš ukázal učeníkom, ktorí boli zavretí v dome zo strachu pred Židmi a pozdravil ich pozdravom: Pokoj vám. O pár dní nato sa ukázal aj Tomášovi, ktorý dovtedy pochyboval a povedal mu: *Blahoslavení, ktorí nevideli a predsa uverili.* Ako pútnik sa pripojil k pútnikom na ceste z Jeruzalema do Emmauz, ale oni Ho nespoznali. Ukázal sa aj učeníkom, ktorí lovili ryby na Tiberiadskom mori. Apoštol Pavol v 1. liste Korintským píše, že sa Ježiš zjavil viac ako 500 mužom a mnohí z nich ešte žili v dobe apoštola Pavla. Nakoniec to bol on – Pavol, ktorý sa nazýval predtým Saulom. Zúrivý prenasledovateľ kresťanov, ktorému sa na ceste pri Damasku zjavil vzkriesený Pán Ježiš Kristus a zo zúrivca Saula sa stal najväčší misionár Pavol.

Mohli by sme hovoriť aj o ďalších biblických zmienkach, ktoré hovoria o vzkriesenom Ježišovi. Isté je však to, že na 40. deň po vzkriesení si zhromaždil svojich učeníkov na Olivový vrch pri Jeruzaleme a vrátil sa späť do neba, odkiaľ pôvodne prišiel. O 10 dní na to zoslal Ducha Svätého a následne vznikla kresťanská cirkev.

Zvesť o Pánovi Ježišovi Kristovi zmenila srdcia miliónov ľudí počas celej histórie kresťanstva. Pretože človek sa zmeniť dokáže do určitej miery, ďalej to už nie je v Jeho silách. Ale Ten, ktorý otvorí svoj život pre Božieho Syna, zažije nové narodenie do duchovnej rodiny. Pretože Pán Ježiš mení ľudský život od základu. Duch Svätý, ktorý v nás žije, posväcuje naše myšlienky, ukazuje nám správnu cestu, dáva nám múdrosť pre život, aby sa nám podaril. Požehnáva naše rodiny a chce, aby sme poznali vnútorné šťastie a pokoj. Keď budeme prechádzať ťažkými chvíľami života, On je Tým, ktorý nám dáva silu a múdrosť ako ďalej.

Prázdny otvorený veľkonočný hrob. Kristus vstal z mŕtvych – túto skutočnosť môže prežívať každý z nás, koho život je vedený a nesený v Božom náručí. O tom svedčia milióny zmenených životov aj v histórii cirkvi. O tom hovoria všetci významní Boží muži, ako napríklad Luther, Komenský, Tranovský, Hurban a mnohí ďalší. Bez vzkriesenia by nebola cirkev. Bez vzkriesenia by sme boli iba nejakým klubom, ktorý by dnes už možno neexistoval.

Mnohí ľudia v dejinách sveta sa snažili nahradiť vieru v Boha niečím iným. Boli to ľudia, ktorí zúrivo tvrdili, že viera je podvod, Kristus nevstal z mŕtvych a Boh neexistuje. Dalo by sa hovoriť o mnohých, ale spomeniem iba krátko nemeckého filozofa 19. storočia Fridricha Nietzscheho.

Paradoxne sa narodil vo farárskej rodine, nakoľko jeho otec bol evanjelickým kňazom a tak malý Fridrich vyrastal ako kresťanské dieťa. Keď mal 4 roky, otec mu zomrel. Fridrich sa vtedy nahneval na Boha a začal si vytvárať svoj svetonázor. Ako mladý človek sa zoznámil so spismi filozofa Schopenauera, ktorý bol nihilistom a život videl v čiernych farbách. Najlepšie podľa neho bolo nenarodiť sa na svet. Fridrich Nietzsche sa stal profesorom v švajčiarskej Bazilei a neskôr 10 rokov cestoval po svete a písal svoje knihy. Bojoval proti ľudskej morálke, ktorá vyrástla z kresťanstva. Odsudzuje kresťanské cnosti ako súcitiť a pomôcť biednym a chudobným. Známy je svojou vetou: „Boh je mŕtvy“. Nakoniec sa nervovo zrútil a posledných desať rokov života ho opatrovala jeho sestra. Po jeho smrti Nietzscheho dielo zneužil Adolf Hitler vo svojej propagande. Ale to je taký vzorec človeka, ktorý odmietal Kristovo vzkriesenie, všetky kresťanské hodnoty. Chcel vytvoriť akéhosi nadčloveka bez Boha, až sa nakoniec z týchto svojich filozofických koncepcií psychicky zrútil. Toto je premárnený život jedného človeka, ktorý odmietol prázdny Kristov hrob. A takých bolo v histórii veľa.

Na druhej strane každý kresťan rozumie, že sa nerodíme na tento svet náhodne, ale z Božej vôle. Rodíme sa aj s konkrétnym poslaním, ktoré má Pán Boh pre nás určené. Ak sa Ním necháme viesť, požehná nám dobrého životného partnera, naše deti. Vnútorne, aj keď budeme prechádzať cez ťažké obdobie života, budeme cítiť, že Pán Ježiš stojí pri nás, pomáha nám, má o nás záujem. Jedine v ňom je náš život. Pretože On vstal z mŕtvych, On je tu dnes a stále prítomný prostredníctvom Svojho Svätého Ducha. Ako to povedal krásne cirkevný otec Augustín: „Stvoril si nás pre Seba Bože a naše srdce bude nepokojné, pokiaľ nespočinie v tebe.“

Poznal som veľa ľudí, ktorí odmietali prázdny hrob a čo im to osožilo? Jeden chlap pracoval sviatok piatok. Každú nedeľu doobeda hučal vedľa kostola so svojim strojami a niekedy som myslel, že to robí schválne. Vždy hovorieval: „Pán Boh nikdy nepodnikal. Keby podnikal, musel by vedieť, že musí robiť aj v nedeľu.“ Po pár rokoch sa mu žena obesila, do roka on sám v hrozných bolestiach zomrel na rakovinu. Premárnil svoj život v hneve a čo z toho mal?

Ale ľudia, pre ktorých je prázdny hrob realitou, stavali základy aj našej spoločnosti. Kresťanstvo so svojou zvesťou o Ježišovom vzkriesení formovalo našu krajinu po celé stáročia. Farári a cirkevní učitelia robili medzi ľuďmi osvetu a dvíhali ich vyššie z tmy, v ktorej sa nachádzali. Kresťania stavali starobince, sirotince, školy. Lebo viera vzkrieseného Krista z nás robí blížnych, ktorým treba pomáhať. Viera nás učí pracovať na sebe, na svojom intelektu, na svojich zručnostiach a posúvať sa ďalej. Ktovie ako by Slovensko dnes vyzeralo bez viery vo vzkrieseného Krista.

Prajem každému z nás, aby Kristus bol vždy reálnou súčasťou Jeho života. To, čo máme v ňom, sa nedá porovnať s tým, čo by sme mali mimo Neho. Radujme sa preto aj v dnešné Veľkonočné ráno. Kristus vstal z mŕtvych aj pre každého z nás. Radujme sa, že je tu s nami, v našom strede, v našich srdciach. V tom je tá sila a múdrosť nášho života, lebo nepatríme sami sebe, ale sme Boží.

AMEN